

al privilegeret Valgret til Landstinget, der ombytter de 12 kongevalgte med 12 Medlemmer, som de af Kommuneraadene valgte Landstingsmedlemmer selv vælger, og der gaar videre end Grundloven af 5. Juni 1849, idet det aabner Valgret for Kvinder og nedsætter Valgretsalderen til det 25de Aar.

Den 26.—29. Oktbr. 1912 var Sagen til 1ste Behandling i *Folketinget*. Sagen henvistes til et Udvalg, der den 6. December afgav Betænkning. Udvalgets Flertal (Udvalget undtagen Hammerich) udtaler i Betænkningen, at det kan »støtte Regeringen under Hævdelsen af det foreliggende Forslags bærende Principper: Den almindelige Valgret som Grundlag for Forfatningen og Tokammerssystemets Opretholdelse. Og Flertallet hilser med Glæde, at Forslaget saa afgørende bryder med Forfatningen af 1866 og bygger paa Venstres Hovedkrav i Forfatningsspørgsmaalet: Genindførelse af Juni-Grundlovens Lighedsprincip ved Afskaffelse af privilegeret Valgret til Landstinget«.

Efter at have gennemgaaet og udtalt sin Tilslutning til Forslagets enkelte Dele bemærker Udvalgets Flertal følgende:

„Under Udvalgsarbejdet har der ganske naturligt været Særønsker fremme af forskellig Art.

Tanken om en Forfatning bygget paa Etkammerssystemet er blevet overvejet. Det samme gælder Spørgsmaalet om Folkeafstemning.

Valgmaaden til Folketinget er blevet indgaaende drøftet. Forslagets Fastholden af Valg i Enkeltmandskredse kan Flertallet tiltræde; men adskillige Medlemmer har dog været stemte for at forbinde disse Valg med en eller anden Form for Forholdstalsvalg, naar den privilegerede Valgret til Landstinget bortfalder. Disse Medlemmer har under de foreliggende Omstændigheder dog ikke ment det rigtigt at stille hertil sigtende Ændringsforslag.

Hos nogle Medlemmer af Flertallet har der været Stemning for at foretrække en lav Aldersgrænse fremfor de kommunale Raad som Grundlag for Landstinget, idet man har været ængstelig for, at Kommunalraadene i Fremtiden vil blive sammensat mere med politiske end med kommunale Hensyn for Øje; men om dette Særønske gælder som om de førnævnte, at ingen indenfor Flertallet paa indeværende Tidspunkt ønsker at fremsætte Ændringsforslag i den Retning, idet man mener,